

Det ærede Medlem undsaa sig imidlertid ikke selv for over for mig at rette nogle ret graverende Sigtelser, deriblandt den, at Hensynet til økonomisk Fordel skulde ligge bag ved mine politiske Standpunkter; da Højre var ved Magten, var jeg Højremand — siger han —, da de moderate kom til Magten, blev jeg moderat, og da Venstre kom til Magten, blev jeg Venstre-mand. Jeg skal herom oplyse, at det er en Sigtelse, som er fremsat før, som altsaa ikke en Gang har den Fordel at være original. Det ærede Medlem er overhovedet meget lidt original. Jeg tror derfor, at det er godt, at jeg har Lov til at give et lille Tilbageblik paa min politiske Fortid; den kan jeg være bekendt i enhver Henseende. Jeg skal da sige, at da jeg i en Alder af godt 17 Aar blev Student, havde jeg været under stærk Paavirkning af min tidligere Lærer, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. I. Møller), og dette ærede Medlem var den Gang, ligesom han er nu, en ivrig Højremand, og jeg blev paavirket af det ærede Medlem, i øvrigt i mange Henseender i en særdeles god Retning. Jeg tror, at hvis Højre havde mange Medlemmer som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, vilde det se adskilligt bedre ud for Højre. Jeg blev Student samme Aar som det ærede Medlem for Frederiksberg (Ellinger), og det er meget rigtigt, at det første Par Aar, jeg var Student, stod jeg i Studenterforeningen, og jeg billigede ikke visse Ekscesser, som skete deroppe fra radikale Studenters Side. Nu tror jeg dog, at den politiske Anskuelse, en syttenaarig Student har, er ikke dikteret af Hensyn til politisk Fordel. Jeg kan i alt Fald for mit Vedkommende sige, at jeg hverken søgte eller opnaede nogen Art af politisk Fordel. Saa gik jeg successivt ifølge Udviklingens Lov mere og mere over til Venstre, og siden jeg blev voksen og selvstændigt tænkende Menneske, har jeg overhovedet altid været Venstre-mand. Jeg kom ifølge min Families folkelige og grundtvigianske Traditioner paa en Højskole og blev der selvfølgelig paavirket, jeg havde nær sagt, i moderat Venstre-retning; det var i hvert Tilfælde den Gang saadan, at de fleste Højskoler stode nærmere de moderate. Men saa er der en Ting, som det ærede Medlem ikke kan være uvidende om, det er, at da jeg blev valgt i 1895, sluttede jeg mig til det moderate Parti, men den Gang var det moderate Parti ikke ved Magten, det var kun et lille Mindretal her i Tinget. Jeg var med til det konstitue-

rende Møde i Venstrereformpartiet, men sluttede mig ikke den Gang til Venstrereformpartiet til Trods for, at det var et stort Flertal her i Tinget, og den Gang da jeg siden gik ud af det moderate Parti og sluttede mig til Venstrereformpartiet, var dette heller ikke ved Magten endnu, da var det heller ikke Regeringsparti. Naar det ærede Medlem altsaa over for mig insinuerer, at Hensynet til økonomisk Fordel har været bestemmende for min politiske Karriere, saa slynger jeg ham denne Sigtelse lige tilbage i Ansigtet, jeg siger dette: Det ærede Medlem tror ikke en Gang selv derpaa. Det ærede Medlem staar ganske vist paa samme Standpunkt, som han stod, den Gang jeg kendte ham for omtrent 25 Aar siden som Student. Det ærede Medlem har intet lært og har intet glemt i den Tid. Der er et gammelt Visdomsord, der siger: Det er kun Guder og Taaber, der aldrig skifte Mening, og jeg tror ikke, der er ret meget guddommeligt ved det ærede Medlem.

Formanden: Jeg anser det for heldigst, at man hverken direkte eller indirekte siger sine Kaldsfæller blotte Ubehageligheder.

Rørdam: Det ærede Medlem udtalte dernæst om selve denne Sag, at der ikke var meget at sige til hele denne Sag, det var ikke ualmindeligt, at Prioritetshavere tabte Penge. Jeg tror dog, at jeg til det ærede Medlem vil udlove en meget stor Belønning, hvis det ærede Medlem kan paavise noget andet tilsvarende Tilfælde i det ganske Land, hvor en Gaard i 9 Aar, fra 1889 til 1898, gaar ned fra 290,000 Kr. til 80,000 Kr., altsaa falder 23,000 Kr. aarlig. Saa trøstede det ærede Medlem os endvidere med, at dette Tab ikke i nogen nævneværdig Grad vilde gaa ud over dem, som skulde have Penge af Fonden. Det forekommer mig at være en meget stor Dristighed at bruge en saadan Paastand. Hvis en Mand gaar hen og begaar en eller anden Uredelighed over for en eller anden Fond, og han saa bruger det Argument og siger: Det gør jo ikke noget, der er Penge nok der, hvad ville de Herrer saa sige til den Ting? Nej, jeg siger en Ting til, at saa længe vi have det saadan her i Landet, at der endnu er Invalider, der gaa rundt med Lirekassen, er der ikke Penge nok i den Fond, det er i hvert Tilfælde min Betragtning. Saa siger det ærede Medlem dernæst, at der var noget rigtigt og noget galt i, hvad jeg har ud-